

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 października 2004 r.

w sprawie C-113/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (EWG) nr 259/93 w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów — Dyrektywa 75/442/EWG w sprawie odpadów — Akt krajowy przewidujący środki przeciwno przeciwko przesyłaniu odpadów przeznaczonych do odzysku w przypadku, gdy 20 % odpadów nadaje się do odzysku w Państwie Członkowskim, a procent odpadów nadających się do odzysku w kraju przeznaczenia jest niższy — Akt Państwa Członkowskiego klasyfikujący działanie do punktu R 1 (odzysk poprzez spalanie) aneksu II B dyrektywy 75/442 lub do punktu D 10 (usuwanie poprzez spalanie) aneksu II A tej dyrektywy nie według kryterium faktycznego wykorzystania, lecz według kryterium wartości opałowej spalane go odpadu)

(2004/C 300/10)

(Język postępowania: niderlandzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-113/02, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 226 WE, wniesioną dnia 27 marca 2002 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: H. van Lier, wspierany przez M. van der Woudego, i R. Wezenbeek-Geuke) przeciwko Królestwu Niderlandów (pełnomocnik: H. G. Sevenster) Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i S. von Bahr, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 października 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które spoczywają na nim na mocy art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, jak również na mocy art. 1 lit. e) i lit. f) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w wersji zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. oraz decyzją Komisji 96/350/WE z dnia 24 maja 1996 r.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z dnia 15.6.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 października 2004 r.

w sprawie C-136/02 P: Mag Instrument Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Trójwymiarowe kształty latarek kieszonkowych — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Odróżniający charakter)

(2004/C 300/11)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-136/02 P, mającej za przedmiot odwołanie na podstawie art. 49 statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, wniesione dnia 8 kwietnia 2002 r., Mag Instrument Inc., z siedzibą w Ontario, Kalifornia (Stany Zjednoczone Ameryki), (pełnomocnicy: początkowo - A. Nette, G. Rahn, W. von der Osten-Sacken i H. Stratmann, następnie - W. von der Osten-Sacken, U. Hocke i A. Spranger, adwokaci), w której drugą stroną postępowania jest Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (pełnomocnik: D. Schennen), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet i J. N. Cunha Rodrigues oraz F. Macken (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 7 października 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Mag Instrument Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 15.6.2002.